

תורת אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת וישלח

עבודת השם מתוך רוגע

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

עבודת השם מתוך רוגע

תחושת התרגשות מילאה את הכתה. הרב דוד פיינברג, אחד מראשי ישיבות הגדולים בארץ, מגיע למסור שיעור לילדים. בנוסף לשיעור בנושא חנוכה אותו עומד הוא למסור לכלל תלמוד התורה, הוא גם יכנס לכל כתה בנפרד בכדי לבחון את התלמידים על דפי הגמרא אותם הם לומדים כעת.

כל התלמידים דנו אחד עם השני בהתרגשות על הזדמנות מיוחדת זו שנפלה בחלקם לדבר עם ראש הישיבה בלימוד. דוד אמר ליעקב שאפילו אבא שלו מקנא בכך. "הלוואי שגם אני הייתי זוכה אי פעם לדבר עם רב דוד בלימוד" כך אמר. בינתיים בצד השני של הכתה, מוישי ופנחס התווכחו מתי יהיה הזמן הטוב ביותר לצלם את רב דוד, בכניסתו או ביציאתו... בקיצור, כולם היו מרוגשים!

כולם, כאמור, חוץ משמולי. בזמן ששאר ילדי הכתה הוציאו את הגמרות והתחילו לחזור על מה שלמדו עם הרב. שמולי היה נורא לחוץ עד שהוא שכח אפילו לפתוח את הגמרא. כל מה שהוא הצליח לעשות היה רק לחשוב על כמה שהוא יתבייש לו הרב ישאל אותו שאלה שאת התשובה עליה הוא לא ידע.

שמולי היה לחוץ מידי מכדי להקשיב. שמורות עיניו ירדו אט, אט עד שנעצמו לגמרי כשהרב המשיך להסביר את הגמרא.

"ראש הישיבה הצביע אל עבר שמולי. "אמור לי, מה הכוונה במילים יעל קגם?"

"ברוך השם", חשב שמולי לעצמו, "שאלה שאני יודע!"

"יענקי קהאן הוא בן דוד שלי שגר בבני ברק", אמר שמולי בביטחון. כל הכתה פרצה בצחוק, מגחכים על טעותו של שמולי.

בריינג...בריינג...!! שמולי התעורר מחלום הבלהות שלו באחת. פעמון ההפסקה צלצל, הוא כנראה נרדם על שולחנו. כל התלמידים רצו החוצה לחצר אך, שמולי רק ישב במקומו, בוהה וחולם.

"שמולי, אתה בסדר?" הרב ספטנר שאל בעדינות כשהוא צועד לכוון מקומו של שמולי. אתמול שאלת כאלו שאלות טובות על הגמרא, אך היום, אתה לא נראה בענין. האם ישנת טוב הלילה?

שמולי הרים את עיניו. "אני בסדר, הרב. אתמול - זה היה לפני ששמעתי על בואו של הרב דוד. אבל עכשיו אני פשוט רועד לטעות בפני ראש הישיבה. אני ממש מתבלבל ולחוץ. אולי הכי טוב לי להשאר בבית מחר ודי."

"אך בכך, תטעה באותה הטעות בה טעה עשיו."

"עשיו?" שאל שמולי בפליאה.

"כן", ענה הרב. "הרב אביגדור מילר אמר שאחד מהטעויות הגדולות ביותר שקרו לעשיו בחייו, הוא הענין המובא בפרשת השבוע שלנו. כאשר יעקב אבינו חזר לבסוף מבית לבן. עשיר ומצליח. זה היה הלם גדול לעשיו. הוא שכח לגמרי מאחיו הקטן וחשב שהכל מאחוריו. ונגמר. הוא חשב שכעת הוא יהיה הבכור שוב, הוא חשב שכאשר יצחק יפטר מן העולם הוא יהפך להיות עשיו אבינו! וכעת, הלא יאומן קרה ויעקב חזר!

"התורה אומרת שהוא עזב והלך לארץ אחרת בגלל אחיו יעקב". עשיו נלחץ וברח! אילו היה נשאר עשיו רגוע, היה נשאר בארץ ישראל ונהיה כזוג ושותף ליעקב ולעמי"ש, הוא עדיין יכול היה לשרוד עד היום! אבל הוא מידי נלחץ ולכן הוא איבד את הכל."

הרב פסע אל עבר שולחנו ושלף מהקלסר שבידו ספר העוסק בחיות. הוא הראה לשמולי תמונה של נחש עם פה פעור.

"אתה רואה את זה?" אמר הרב. "זה נחש בדרום אמריקה שטורף צפורים. אך נחש הרי אינו מסוגל לטפס על עצים. אז מה הוא עושה? הוא מחכה עד שהוא רואה צפור נחה לה על גבי ענף של עץ ואז הוא מחליק אל מתחת הענף, מביט למעלה לכוון הצפור ופוער את פיו. כאשר הצפור רואה את הפה הגדול הזה, היא כל כך נבהלת עד שנופלת - היישר אל תוך פיו של הנחש!"

"אוי ואבוי!" אמר שמולי. "אני מרגיש כל כך רע בשביל הצפור. אבל כמה אווילי מצידה להביט כלפי מטה. היא יכולה פשוט להתעלם מהנחש ולחיות את חייה בטוב ובנעימים."

"בדיוק כך," חייך הרב. "וזה בדיוק מה שקרה לעשיו. היצר הרע, זהו הנחש, גרם לו להלחץ כל כך עד כדי שהוא פשוט ברח והתייאש. במקום להשאר רגוע ולהצליח הוא נלחץ ונפל היישר אל פיו הפעור של היצר הרע."

"כעת שמולי, תקשיב, הרב אביגדור מילר לימד אותנו שסיפורים אלו, מהתורה, אינם סתם אגדות לשעת השכבת הילדים, או להפגת השעמום. התורה כוונתה "לימוד" - מכיון שהשם מנסה ללמד אותנו משהו. ואחד המסרים של הסיפור הזה הוא שעלינו תמיד תמיד להשאר רגועים ובטוחים בהשם, וזו היא הדרך הטובה ביותר בה לעבודת השם."

"וכעת, אני הרי יודע שיש לך ראש טוב! אז תירגע ואתה תראה שבע"ה אתה תצליח מאד במבחן! אל תתן ליצר הרע לבלבל אותך - עם פיו הפעור והמאיים!"

שמולי נאנח בהקלה. הוא הרגיש לפתע הרבה יותר רגוע. תודות לרב, הוא פסע אל מחוץ לכותלי הכתה בכדי להצטרף אל חבריו בהפסקה. הוא לא יכל להתאפק ובתחושת שחרור רץ לברר לעצמו מהיא באמת משמעות המילים של "יעל קגם"...

שבת שלום ומבורך!